

Men værst er det altså, at vi i takt med alle disse byrder, som vi har lagt på borgerne, fuldkommen har forsømt at fastsætte spilleregler for myndighederne. Med dette beslutningsforslag ønsker vi i Venstre at gøre op med den stigende regulering, den stigende magtkoncentration og den udøvelse af vilkårlighed over for borgerne, som vi jo slet ikke kender endsige tåler i strafferechtsplejen. Det er et paradoks, at når det drejer sig om mere formelle overtrædelser, så tillader vi, at den samme myndighed optræder som både kontrollant og politibetjent, uden at der er fastsat nogen retssikkerhedsgarantier.

Derfor finder vi, det er på høje tid, at sådanne retsgarantier indarbejdes i retsplejeloven, eller hvis justitsministeren ønsker det, i en anden lov. Det er ødelæggende for borgernes forståelse for systemet, at man må konstatere, at storforbrydere har bedre retssikkerhed end de, der mere formelt overtræder reglerne.

Og så ser vi altså meget gerne, at vi får forbedret lovenes kvalitet. Vi mener ikke, det kan hjælpe med et lovråd, og det forplumrer som sagt ansvarsfordelingen, men vi er naturligvis interesserede i, at Folketinget og Folketingets rådgivere hele tiden kan udgøre en modmagt over for regeringen, og det er jo så også baggrunden for, at der er blevet ansat mere hjælp her i Folketinget. Det er af afgørende betydning, at lovene er udformet på en sådan måde, at vi kan gennemskue, hvad det er, vi vedtager.

I de seneste måneder har domstolene fremført en markant kritik af lovgivningen, en kritik, som går langt ud over, hvad vi tidligere har set, og ikke mindst denne kritik bør give os stof til eftertanke.

Vi finder, som vi har anført i flere forespørgsler før dette beslutningsforslag, at vi i Folketinget har bevæget os alt for langt ud i lovgivning uden respekt for grundlovens regler om husfred og ejendomsret. Her ønsker vi myndighedernes tvangsindgreb begrænset og helt klare forskrifter for myndighederne.

Med beslutningsforslaget har vi ikke lagt op til en partipolitisk markering, men vi ønsker en debat om, hvordan vi i fællesskab kan forbedre borgernes retssikkerhed. Vi mener, at der er hårdt brug for det. Vi har forsøgt at sætte problemerne på dagsordenen igennem flere år og har altså nu fundet det rimeligt, at vi samlede nogle af vore tanker i dette beslutningsforslag.

Der er ikke flertal for det i dag. Det må vi konstatere. Vi er overbeviste om, at en dag vil der blive flertal for det. Nu er det sat på dags-

ordenen. Vi har lagt os i spidsen for debatten, og vi vil naturligvis komme med beslutningsforslaget igen til efteråret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om lokale og regionale folkeafstemninger gennem initiativ og referendum.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.

(Fremsat 8/4 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det forslag, som vi nu skal behandle, drejer sig om lokale og regionale folkeafstemninger. Det er ca. et halvt år siden, at et lignende beslutningsforslag, eller jeg skal måske snarere sige et nogenlunde lignende beslutningsforslag fremsat af Fremskridtspartiet, var til første behandling her i Tinget. Når jeg siger et nogenlunde lignende, er det blot for at understrege, at de to forslag ikke er helt ens, men alligevel kan det næppe undre, at regeringens principielle holdning til indførelse af obligatoriske folkeafstemninger ikke er ændret i løbet af det sidste halve år.

Baggrunden for afvisning af forslaget er i dag, ligesom det var dengang, noget grundlæggende. Det danske kommunestyre er baseret på repræsentativt demokrati, dvs. en ordning med